

Nú má hon sláa nevan í borðið

– Helena Dam á Neystabø, heilsumálaráðharri, hefur lovað okkum at fáa skil á leiðsluviðurskiptunum á Landssjúkrahúsinum heilt skjótt. Trupulleikin er stórur, men so má hon sláa nevan í borðið, sigur Joan Ziskason, forkvinnu í Sjúkrasystrafelagnum

ÁKI BERTHOLDSEN

– Helena Dam Neystabø, heilsumálaráðharri, hefur nú lovað at fáa leiðsluviðurskiptini á Landssjúkrahúsinum í rettlag.

Og hon hefur lovað at gera tað skjótt.

Hetta er niðurstøðan av einum fundi millum Joan Ziskason, forkvinnu í sjúkrasystrafelagnum og Helenu Dam á Neystabø týsmorgunin.

Joan Ziskason sigur, at sjúkrasystrafelagið hevði biðið um fund við heilsumálaráðharran um leiðsluviðurskiptini á Landssjúkrahúsinum.

Sjúkrasystrarnar høvdu biðið heilsumálaráðharran um fundin, tí nú er komið undan kavi, at Jákup Mørkøre, Sjúkrahúslæðari, ætla at seta ein leiðslubýgnad í

verk á Landssjúkrahúsinum, sum miðar imóti, at ein einsamallur leiðari –vanliga ein lækni– skal hava ovastu leiðsluna á Landssjúkrahúsinum, bæði sum heild og á teimum ymsu klinisku deildunum.

Hinvegin skulu varaleiðarar setast, og teir skulu vanliga vera sjúkrasystrar. Hetta er tað, sum verður nevnt ein einstreingjað leiðsla.

Men hendan leiðsluskipan er so grundleggjandi í stríð við sjónarmiðini hjá sjúkrasystrunum, at tær hava høtt við at fara í verkfall, um tað verður sett í verk.

Tí sjúkrasystrarnar krevja eina tvistreingjaða leiðslu, t.v.s., at sjúkrasystrar skulu eisini vera í ovastu leiðsluni á jøvnum fotti við læknarnar.

Tær vísa á, at eftir áheitan fá landsstýrinum í 1997 gjordu sjúkrasystrarnar eina avtalu við føroyska serlæknadeildina um eina tvistreingjaða leiðslu.

Men tann tvistreingjaða leiðslan er hinvegin so grundleggjandi í stríð við sjónarmiðini hjá serlæknunum, at teir hava óbeinleis biðið frá, at teir fara ikki at arbeiða undir eini tvistreingjaðari leiðslu.

Og avtalan ímillum sjúkrasystrarnar og føroysku serlæknarnar er virðisleys og ógyldug, tí tað er bara danska móðurfelagið, sum hevur heimild at gera slíkar avtalu og danska móðurfelagið hevur ongantið góttikið avtaluna, siga serlæknarnir.

Má sláa nevan í borðið
Sostatt tyktist sum um málið

er vónleyst at loysa.

Men tað skal loysast, tí Landssjúkrahúsið má hava hava eina vælvirkandi leiðslu.

Men fyri at vita, hvussu landið liggur, bað Sjúkrasystrafelagið um fund við Helenu Dam á Neystabø um støðuna.

– Á hesum fundinum gjordu vit vart við okkara sjónarmið og at vit ongantið fara at góttaka tað einstreingjaða leiðslu, sum sjúkrasjúkrahúsinu nú arbeiðir við at seta í verk.

– Niðurstøðan av tí fundinum er, at Heilsumálaráðharrin hevur lovað okkum at fáa leiðsluviðurskiptini í rettlag.

– Og hon hefur lovað okkum at gera tað skjótt.

Joan Ziskason áttar, at støðan tyktist rættiliga fastlæst.

– Men so er onki hjá Helenu Dam á Neystabø at gera, uttan at sláa nevan í borðið og skera íggjøgnum og siga, hvussu leiðslubýgnadurin skal vera. Og talan má sjálvandi vera um ein leiðslubýgnad, sum allir partar vilja góttaka og vilja virka undir.

Hon sigur, at Helena Dam á Neystabø hevur eisini lovað, at tað verður ongin leiðslubýgnadur settur í verk, sum sjúkrasystrarnar ikki vilja góttaka.

–Fyrsta stigði á leiðini at

loysa málið er, at Helena Dam á Neystabø fer nú at senda sjúkrasjúkrahúsinum ein fyrspurning um, hvussu vorðið er við leiðslubýgnadinum, hvussu langt málið er komið og, hvat slag av leiðslu talan er um.

Men, hvussu kann málið loysast, tá ið tit ikki vilja góttaka eina einstreingjaða leiðslu og serlæknarnir ikki vilja góttaka eina tvistreingjaða leiðslu?

– Jákup Mørkøre veit, at vit fara aldrin at góttaka eina einstreingjaða leiðslu.

– Vit hava fyrr lagt arbeiðið niður uppá hetta málið, og vit eru til reiðar at gera tað aftur. So eg skilji ikki, hví hann blívur við at arbeiða við teirri einstreingjaða leiðsluni.

Joan Ziskason sigur, at hon vildi t.d. mælt sjúkrasjúkrahúsinum at farið til Íslands, har sjúkrasystrar og læknar eru í leiðsluni á jøvnum fotti. Og tað verður gjørt í sátt og semju, tí røkt og viðgerð er hvør sitt øki.

– Í síðsta enda veldst tað eisini um, hvørji fólk sita í leiðsluni og, hvussu samstarvsviljin er. Men tað ber ikki til at gera ein leiðslubýgnad eftir tí.

Joan Ziskason sigur, at sjúkrasystrarnar kunnu ikki taka sær av, hvat serlæknarnir siga.

– Og nú hava føroysku serlæknarnir so staðfest, at

tað nyttar onki at tosa við teir, tí teir hava ongar heimildir. So møgulegt framtíðar samskiptið við serlæknarnar má vera um móðurfelagið í Havn.

Annars heldur hon, at tað er heilt burturvið at siga, at avtalan frá 1997 ímillum sjúkrasystrarnar og føroysku serlæknarnar er ógyldug.

– Vit gjørdi eitt uppskot eftir eini áheitan frá heilsumálaráðharranum, sum tá var. Vit fingi eina bundna uppgávu frá landsstýrinum.

– Og tað ger allan munin. – At gera uppskot leiðslubýgnadinum á einum virki ella einum stovni, er ikki eitt vanligt fakfelagspolitískt mál.

– Men tá ið vit kortini gjørdi tað, var tað tí, at vit fingi eina beinleiðis áheitan frá sjálvum landsstýrismanninum í heilsumálinum.

Men er ikki tíðin farin frá tvistreingjaðum leiðslum?

– Nei, tað er hon ikki. Tað eru dómi um, at sjúkrasjúkrahús hava skift frá tvistreingjaðari leiðslu til einstreingjaða leiðslu. Men tað eru sanniliga eisini dómi um tað óvægta, at farið frá einstreingjaðari leiðslu til tvistreingjaða leiðslu, tí tað hevur riggað betri.

– Hetta skiftir alla tíðina, hatta eru náttúrligir liðir í eini menning sigur Joan Ziskason.

Flyta upp í 2. deild

Í hondbóltskappingini í vetur er næstbesta kvinnuliðið hjá VB flutt upp í 2. deild at spæla komandi kappingar. Tað eydnaðist við tað, at teir vóru nummar tvey í 3. deild. Sostatt hevur VB bæði lið í 1. deild og 2. deild kvinnur, umframt at gentur 16 ár vóru foroyameistarar. So vágbingar dylja ikki fyri, at teir hava góðar vónir fyri hondbóltinum í bygdini.

Tey, sum manna 2. deildarliðið hjá kvinnum eru: aftara rað f.v. Heidi Mørk, Rini Mørk, Anna Petrusdóttir og Beinta Midjord. Fremra rað f.v. eru tað Mary Krosslá, Kirstin Ludvig og Alis Kjørbo. Tann litla á myndini er Rúna Midjord, dóttir Beintu

Sendingar í ÚF:

Vit stækka inn á gólvið

Tá Leon Heinesen kom heim úr Grønlandi fekk hann í 1964 starv á vitaverkinum. Hansara fyrsta arbeiðspláss var á vitanum á Mykineshólmi, hagar hann flutti við konu og tveimum børnum. Tíðin á Mykineshólmi var bæði spennandi og áhugaverd, og hóast Hólmurin langt síðan er avfólkaður, kemur Leon har javnan. Vitaverkið hevur givið hon loyvi til, at hava trúð har úti, og har hevur hann nakrar seyðir gangandi. Hetta er sætta og seinasta sendingin við Leon Heinesen. Jógván Arge leggur til rættis.

Sendingin verður at hoyra hósðagin kl. 14.15

Ein vetur í Føroyum

Danski læknin Severin Nordentoft Thomsen hevur í januar 1892 verið og ferðast í Funningi og við Gjógv. Nú kemur guvuskipið »Laura« á Klaksvík, og hann er spenur at fáa post. Ein dagin koma svinoyingar eftir honum, og meðan hann vitjar har, hugsar hann um íbúðarviðurskiptini og livilíkindini hjá føroyingum á útoyggj. Hann vitjar skilamannin Niklas Andreassen í Kunoy, sum hevur verið í Keyptmannahavn, og ein av seinastu døgnum í februar 1892 fer hann til Kalsoyar og steðgar nakað á Trøllanesi. Ami Dahl hevur týtt frásøgnina og lesur sjálvur.

Sendingin verður at hoyra hósðagin klokkan 16.00